

[Valdemar Thomsen.]

kommet i Nød; men Staten har alligevel en moralsk Pligt til, saa vidt det er muligt, at komme vanskeligt stillede Landmænd til Hjælp, og en saadan moralsk Pligt opstaar, i samme Øjeblik Staten griber ind i hele Omsætningen med Korn — som den naturligvis maatte gøre. Men naar det sker, maa den enkelte Landmand ogsaa have Krav paa Støtte af Staten, hvis han f. Eks. disponerer forkert, overtakserer sin Avl og gaar ind paa at levere det Kvantum, der er Tale om, uden at han i Virkeligheden har Raad til det, og saa kommer i den Situation, at Beholdningerne langt fra strækker til. Staten har i saa Fald efter min Mening i hvert Fald en moralsk Pligt til at støtte ham. Og det kunde Staten saa udmærket gøre, den kunde hjælpe alle dem, der er i Nød og Betryk ved simpelt hen, som jeg sagde før, at give fri Handel for det Saasæd, der skal omsættes, og omsættes af Folk, der har opfyldt deres Leveringspligt.

Ministereren kom ikke ind paa, som jeg bad ham om, en nærmere Begrundelse af, hvad der skulde være til Hinder for en saadan fri Handel med Saasæd. Jeg synes, at naar først en Mand har opfyldt sin Leveringspligt, kan Staten ikke have nogen særlig Interesse i, om han anvender det Overskud af Saasæd, han ligger inde med, til at fodre Svin med eller til at sælge. Det vil sige, Staten burde have den allerstørste Interesse i, at Korn, der virkelig egner sig til Saasæd, ogsaa bliver anvendt til det.

Men hvis jeg kender Ministereren ret, kommer vi vist ikke dybere ind paa det Problem. Ministereren plejer ikke at være af de mange Ord, og efter at han nu i øvrigt har svaret paa mine Spørgsmaal, ved altsaa Landbruget, hvad det har at rette sig efter med Hensyn til hele Saasædsproblemet. Det kan heller ikke siges at være stort for tidligt.

Da Hensigten med Bondepartiets Forespørgsel til Landbrugsministeren navnlig, som jeg sagde før, gik ud paa, at der burde træffes Foranstaltninger over for de tørkeramte Ejendomme, vil jeg gaa ud fra, at Forespørgselen kan trækkes tilbage, og ogsaa trækkes tilbage uden Hensyn til at Ministerens Synspunkt, saaledes som det her er kommet til Udtryk, ikke tilfredsstillende os.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 443 af 22. December 1939 om Foranstaltninger til Støtte for Fiskeri-erhvervet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3239; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1640).

Sagen sattes til Forhandling.

Bomholt: Det maa paaskønnes, at den højtærede Landbrugsminister foreslaar Loven af 22. December 1939 om Foranstaltninger til Støtte for Fiskeri-erhvervet forlænget. Selv om Pressen nu og da kan melde om ekstraordinære Fangster til gode Priser, maa det ikke glemmes, at store Dele af Fiskeriet fortsat arbejder under meget vanskelige Kaar. De, der har gode Indtægter, har nemlig ogsaa en meget stor Risiko. Fiskeriet er for Tiden maaske vort farligste Erhverv, og Staten er interesseret i, at der fremskaffes Næringsværdier fra Havet; vi bør gøre vort til at stimulere Fiskerne i Udøvelsen af deres farlige Gerning.

Fiskeriet er det eneste Erhverv, der modtager Støtte af den i Lovforslaget omhandlede Art, Tilskud til Køb af Brændselsolie; andre Erhverv har ikke stillet lignende Krav under Henvielse til den særlige Fiskerilovgivning, og dette tjener dem til Ære. Det vilde være umuligt for Staten at udvide denne Lovgivning til andre Erhverv.

Fiskeriet har en særlig Stilling, saa længe Krigssituationen varer, og det maa derfor hilses med Glæde, at den højtærede Landbrugsminister foreslaar Loven af 22. December 1939 forlænget indtil Udgangen af indeværende Aar.

Efter § 1 bemyndiges Landbrugsministeren til efter Forhandling med Finansministeren at udrede den Krigsforsikringspræmie, der er paalagt danske Fiskerifartøjer, og i Henhold til § 2 at udbetale en Godtgørelse paa 75 Kr. pr. t Brændselsolie. Forudsætningen for at Beløbene kan udbetales, er ifølge § 3, at vedkommende Fisker i 1940 ikke har haft en skattepligtig Indtægt paa over 4 000 Kr. Tallet er i Realiteten det samme som i det sidste Tillæg til Loven af 31. Oktober 1940. Hertil kommer der saa en Lempelse i § 4 svarende til en Ordning, der i Mellemtiden har faaet Finansudvalgets Tilslutning. Selv om Indtægtsniveauet er steget noget siden Oktober 1940, vilde jeg tro, at Fiskeriorganisa-